

Sygn. akt II K 7/16

Ds. 964/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 lutego 2016r.

Sąd Rejonowy w Słupcy, w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Urszula Bożęcka

Protokolant: st. sekr. sąd. Agnieszka Karpińska

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 15 lutego 2016r. sprawy

P. C., syna J. i D. zd. W., ur. (...) w O.

oskarżon ego o to, że:

w dniu 4 grudnia 2015r. o godz. 08.45 w P., powiat (...), województwo (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości o stężeniu 0,41 mg/dm³ alkoholu w wydychanym powietrzu, prowadził w ruchu lądowym samochód osobowy marki F. (...) nr rej. (...)

to jest o czyn z art. 178a § 1 k.k.

1. oskarżonego P. C. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, to jest przestępstwa z art. 178a § 1 k.k. i za to na podstawie art. 178a § 1 k.k. wymierza oskarżonemu karę grzywny w liczbie 100 (stu) stawek dziennych ustalając wysokość stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięciu) złotych;
2. na podstawie art. 42 § 2 k.k. orzeka wobec oskarżonego zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych określonych w kategorii (...) i (...) prawa jazdy na okres 3 (trzech) lat ;
3. na podstawie art. 63 § 2 k.k. na poczet orzeczonego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych zalicza oskarżonemu okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 4 grudnia 2015r. ;
4. na podstawie art. 43a § 2 k.k. i art. 39 pkt. 7 k.k. orzeka od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w wysokości 5000 (pięciu tysięcy) złotych;
5. na podstawie art. 627 k.p.k. oraz art. 3 ust.1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. (Dz. U. z 1983r., Nr 49, poz. 223 z póź.zm.) o opłatach w sprawach karnych zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w wysokości 124,41 (sto dwadzieścia cztery złote i czterdzieści jeden groszy) i wymierza mu opłatę w wysokości 100 (stu) złotych .

SSR Urszula Bożęcka

Sygn. akt II K 7/16

UZASADNIENIE

W dniu 4 grudnia 2015r. A. S. pełnił służbę patrolową wspólnie z patrolem Żandarmerii Wojskowej z P. w skład którego wchodził B. B. (1) i A. M. w miejscowości P.. O godzinie 08.45 w P. na ul. (...) zatrzymał do kontroli drogowej samochód osobowy marki F. (...) o nr rej. (...). Kierującym tym pojazdem był P. C.. Z uwagi na to, iż B. poczuł od kierującego pojazdem woń alkoholu z ust , oskarżony został przebadany na zawartość alkoholu w organizmie. Pierwsze badanie

przeprowadzone o godz. 08.48 wykazało u oskarżonego zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu 0,19 mg/dm³, natomiast drugie badanie, które miało miejsce o godzinie 09.03 ujawniło 0,41 mg/dm³ zawartości alkoholu w wydychanym powietrzu, a trzecie badanie o godzinie 09.20 wykazało 0,40 mg/dm³.

Oskarżonemu za pokwitowaniem zatrzymano w tym dniu prawo jazdy.

P. C. jest żonaty, ma syna, posiada wykształcenie średnie, pełni zawodową służbę wojskową, osiąga dochód w wysokości 4200 zł brutto miesięcznie, nie był dotychczas karany.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o następujące dowody: wyjaśnienia oskarżonego (k. 18), zeznania świadka A. M. (k. 15), A. S. (k. 13), B. B. (1) (k. 10), oraz dokumenty i protokoły dołączone do akt niniejszej sprawy, które Sąd zaliczając w poczet dowodów uznał za ujawnione w całości bez ich odczytywania w postaci: protokołu użycia analizatora wydechu (k. 3), świadectwa wzorcowania (k. 4), postanowienia (k. 8), informacji z K. (k. 20), zaświadczenia (k. 21), informacji (k. 24) .

Oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i wyjaśnił, iż alkohol spożywał w dniu zatrzymania w godzinach porannych około godziny 08.00 , a wypił 100 gram wódki „ pomarańczówki” i jedno piwo T. o pojemności 0,5 litra. Około godziny 08.30 wsiadł do samochodu i pojechał na pocztę, a potem załatwił jeszcze jedną sprawę na terenie P. i pojechał do domu. Oskarżony złożył wniosek w trybie art. 335 k.p.k.

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego, które w świetle materiału dowodowego okazały się logiczne i znajdują potwierdzenie w zeznaniach świadków oraz w dokumentach znajdujących się w aktach sprawy.

Sąd również uznał za wiarygodne zeznania świadków A. M. , A. S., B. B. (1), bowiem korespondują one nie tylko z wyjaśnieniami oskarżonego, ale również i z pozostałym materiałem dowodowym zebrany w przedmiotowej sprawie, są spójne, logiczne i wzajemnie się uzupełniają.

Sąd uznał za wiarygodne dokumenty dołączone do akt niniejszej sprawy, albowiem ich moc dowodowa nie budziła wątpliwości Sądu, a także nie były one kwestionowane przez żadną ze stron.

Mając powyższe na uwadze Sąd uznał oskarżonego P. C. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, tj. przestępstwa z art. 178a § 1 k.k.

Zgodnie z art. 178a § 1 k.k. odpowiedzialność karną na zasadach wskazanych w powołanym przepisie ponosi osoba, która znajdując się w stanie nietrzeźwości (lub pod wpływem środka odurzającego) prowadzi pojazd mechaniczny w ruchu lądowym (wodnym lub powietrznym).

Jest to przestępstwo powszechne, które może popełnić każda zdolna do ponoszenia odpowiedzialności karnej osoba fizyczna, w tym również oskarżony.

Do znamion strony przedmiotowej należy prowadzenie pojazdu mechanicznego w ruchu lądowym. Nie budzi wątpliwości, iż samochód marki F. (...) należy do pojazdów mechanicznych. Stan nietrzeźwości oskarżonego również nie budzi wątpliwości, bowiem został stwierdzony przy użyciu właściwego urządzenia kontrolnego, którego sprawność została stwierdzona stosownym zaświadczeniem. Również po ulicy (...) w P. niewątpliwie odbywa się ruch lądowy, jest to bowiem droga publiczna.

Do znamion strony podmiotowej należy działanie umyślne. W okolicznościach niniejszej sprawy zachowanie oskarżonego, który bezpośrednio po spożyciu alkoholu wsiada do samochodu i porusza się nim, wskazuje, iż działał z zamiarem bezpośrednim. Dokonując wymiaru kary Sąd kierował się dyrektywami wymiaru kary wskazanymi w art. 53 k.k., tj. dyrektywą prewencji ogólnej oraz dyrektywą prewencji szczególnej, uwzględnił także stopień winy i stopień społecznej szkodliwości czynu przypisanego oskarżonemu. W.w dyrektywami Sąd kierował się również przy orzekaniu środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych, bowiem ustawodawca w art. 56

k.k. konstruuje normatywny obowiązek kierowania się wytycznymi określonymi w art. 53 k.k. zarówno przy orzekaniu kary, jak i środka karnego.

O znacznym stopniu społecznej szkodliwości zarzucanego oskarżonemu czynu decyduje poruszanie się przez niego samochodem po drodze publicznej, a tym samym stworzenie realnego zagrożenia dla innych uczestników ruchu drogowego, albowiem osoba znajdująca się w stanie nietrzeźwości ma znacznie osłabione procesy psychomotoryczne, a także stopień stężenia alkoholu w wydychanym powietrzu .

Jako okoliczność łagodzącą potraktowano fakt przyznania się oskarżonego do popełnienia zarzucanego mu czynu oraz jego uprzednią niekaralność.

Przestępstwo z art. 178a § 1 k.k. zagrożone jest karą grzywny, ograniczenia wolności i pozbawienia wolności do lat dwóch.

Sankcja karna wskazana w powołanym przepisie wskazuje na gradację kar grożących za popełnione przestępstwo. O wyborze konkretnej kary decyduje całokształt okoliczności stwierdzonych w toku postępowania.

Kara pozbawiania wolności stanowi swoistego rodzaju ostateczność orzekaną dopiero wówczas, gdy inna kara lub środek karny nie spełni celów kary. W niniejszej sprawie Sąd uznał, biorąc pod uwagę przede wszystkim uprzednią niekaralność oskarżonego, iż stosowanie kary grzywny będzie wystarczające i celowe, kara grzywny jest bowiem adekwatna do stopnia społecznej szkodliwości czynu oskarżonemu przypisanego.

Zdaniem Sądu orzeczona kara grzywny w wymiarze 100 stawek dziennych będzie adekwatna do stopnia społecznej szkodliwości czynu przypisanego oskarżonemu, uwzględni także w stopniu dostatecznym wszystkie okoliczności obciążające jak i łagodzące występujące w niniejszej sprawie.

Sąd ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10 zł wziął pod uwagę sytuację majątkową oskarżonego.

Ponadto zgodnie z dyspozycją art. 42 § 2 k.k. Sąd orzekł również wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych określonych w kategorii B i BE prawa jazdy na minimalny okres 3 roku.

Poruszanie się przez oskarżonego w stanie nietrzeźwości świadczy o lekceważeniu sobie przez niego podstawowych, wręcz fundamentalnych zasad ruchu drogowego, a tym samym o niezasługiwaniu przez oskarżonego na przymiot kierowcy, co oznacza, iż orzeczony zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych określonych w kategorii B i BE prawa jazdy na wskazy wyżej okres jawi się jako w pełni zasadny.

Zdaniem Sądu okres ten będzie niezbędny do tego, by z jednej strony uchronić innych uczestników ruchu drogowego przed nieodpowiedzialnym kierowcą, a z drugiej strony uzmysłowić oskarżonemu, że takie zachowanie się na drodze publicznej nie będzie premiowane i na dłuższy czas wykluczy go z ruchu drogowego, co ostatecznie dopiero orzeczoną karę (sumę kar i środków karnych) ze społecznego punktu widzenia czyni sprawiedliwą.

Na poczet orzeczonego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych zaliczono oskarżonemu okres zatrzymania mu prawa jazdy , zgodnie z dyspozycją art. 63 § 2 k.k.

W oparciu o przepis art. 43a § 2 kk orzeczono od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej obligatoryjne w tych okolicznościach świadczenie pieniężne w wysokości 5.000 zł., a więc w najniższej wysokości przewidzianej tym przepisem, który stanowi, iż świadczenie to orzeka się w wysokości co najmniej 5000 zł. w razie skazania sprawcy za przestępstwo określone w art. 178a § 1 kk .

O kosztach Sąd orzekł na podstawie przepisów powołanych w wyroku uznając, iż sytuacja rodzinna i majątkowa oskarżonego (posiada stałą pracę) wskazuje na to, że oskarżony będzie w stanie uiścić koszty sądowe.

SSR Urszula Bożęcka